

først talte, Ret i, at der kunde være Spørgsmaal om visse Begrænsninger i Bemyndigelsen. Jeg ser meget godt, at Lovforslaget kun kommer til Gyldighed, for saa vidt som der paa Finansloven er given en Bevilling, men det ærede Medlem har dog sikkert ganske Ret i, at hvis der skulde gives en Bevilling af den Slags nede i Folketinget, der ikke fandt Anklang her oppe i Landstinget, saa vilde det være uheldigere at komme til Strid om et saadant Spørgsmaal paa Finansloven end paa en særlig Lov. Her nævnede det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, f. Eks. Udlaan til Statshusmænd og deslige, hvorom der muligvis en Gang kunde være forskellig Opfattelse i de to Ting. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, der vil jo i Udvalget blive Lejlighed til at drøfte, hvorvidt man kan komme til noget saadant eller ikke. Jeg skal kun i al Almindelighed anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Brandes: Efter de Bemærkninger, der ere faldne her i Tinget, og efter at vi nu have erfaret, at det er Meningen at lade dette Lovforslag komme i Udvalg, kan jeg fatte mig i stor Korthed.

Forslaget staar i den nøjeste Sammenhæng med det Finanslovsforslag, som endnu ligger i Folketinget. Kun hvis en særlig Bevilling gives paa Finanslovsforslaget, kan dette Forslag overhovedet komme til Anvendelse. Det er som en Støbeform, hvori saadanne Bevillinger for Fremtiden skulle støbes. I Virkeligheden er det altsaa for saa vidt ikke noget selvstændigt Forslag, som det forudsætter en Bevilling paa Finansloven. Nu ved jeg ikke, om denne Bevilling vil blive given. Man kunde jo tænke sig, at der blev rejst Indvendinger imod den. Man kunde tænke sig, at der blev rejst den Indvending f. Eks., at det ikke var heldigt, at man just gik til et lille indenlandsk Statslaan, maaske endog til en høj Rente, samtidig med at man søger et stort udenlandsk Statslaan. Man kunde maaske endogsaa mene, at netop naar man søger et saa stort Statslaan, som der rimeligvis bliver Tale om, saa behøvedes et ganske lille indenlandsk Statslaan ikke. Man kunde ogsaa tænke sig, at vor Finansplan for Fremtiden vilde være den ikke at afholde andre Udgifter end dem, der være Indtægter til, saaledes at det ikke var nødvendigt at gaa ud fra, at man hvert Aar skulde laane for at faa Indtægt og Udgift til at balancere. Efter den Maade, hvorpaa den højtærede Finansmini-

ster har forelagt Finanslovsforslaget og ogsaa har forelagt dette Forslag, maa jeg imidlertid forstaa ham saaledes, at han mener, at det vil være nødvendigt for Fremtiden i vor Statshusholdning, at have en Konto aaben for hvert Aar igenkommende Statslaan, og dette kunde man jo ogsaa tænke sig, at man havde Betænkeligheder ved. Men muligvis vil jo Folketinget gaa ind paa den i Aar af Ministeren foreslaaede Bevilling, og man kan maaske ogsaa forudsætte efter de Udtalelser, der ere faldne her i Tinget, at der ikke vil blive rejst nogen Strid derom mellem Folketinget og Landstinget. Jeg ønsker i og for sig heller ikke, at der skal være Strid om den Art Bevillinger imellem Folketinget og Landstinget.

Dette er de almindelige Betragtninger, som jeg synes, man maa gøre gældende overfor Forslaget. Jeg indser nu egentlig ikke, hvorfor det er nødvendigt at give det en saa almindelig Form, som her er sket, og jeg kan slutte mig til mine Meningsfæller i det andet Ting, som have gjort gældende, at det maaske var hensigtsmæssigere hvert Aar at vedtage et Forslag, der satte Ministeren i Stand til at udstede de Statsobligationer, her er Tale om, og ikke at give ham denne almindelige Tilladelse, som ganske sikkert stiller ham saa frit, som den nuværende Minister ønsker, men som maaske binder Rigsdagen mere, end det er heldigt.

Der foreslaas nu, hvad Enkelthederne angaar, at disse Obligationer, der er Tale om, skulle udstedes med forskellig Rentetype, og der vil, som Forslaget foreligger, kunne ske det, at man i 3 paa hinanden følgende Aar faar Statsobligationer til forskellige Rentetyper, faar dem til 4, $3\frac{3}{4}$ og $3\frac{1}{2}$ pCt. i løbende Serier, som stadig kunne blive udfyldte. Det mener jeg ikke er særlig heldigt. Nu gik et æret Medlem, der talte for mig (Rottbøll), ud fra, at de Statsobligationer, som nu vilde blive udstede, maatte absolut være til 4 pCt. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ikke havde Ret deri. Jeg vilde ønske, at det ikke vilde være nødvendigt for den højtærede Finansminister at udstede indenlandske Statsobligationer til 4 pCt., samtidig med at han søger et udenlandsk Statslaan maaske til en helt anden Rentetype end den, her kan være Tale om. Jeg vil ogsaa antage, at den højtærede Finansminister ikke vil give det ærede Medlem Ret i, at en saadan 4 pCt.s Rentetype for det indenlandske Statslaan vil blive nødvendig.

Den højtærede Finansminister har her ligesom i Folketinget erklæret, at han havde